Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

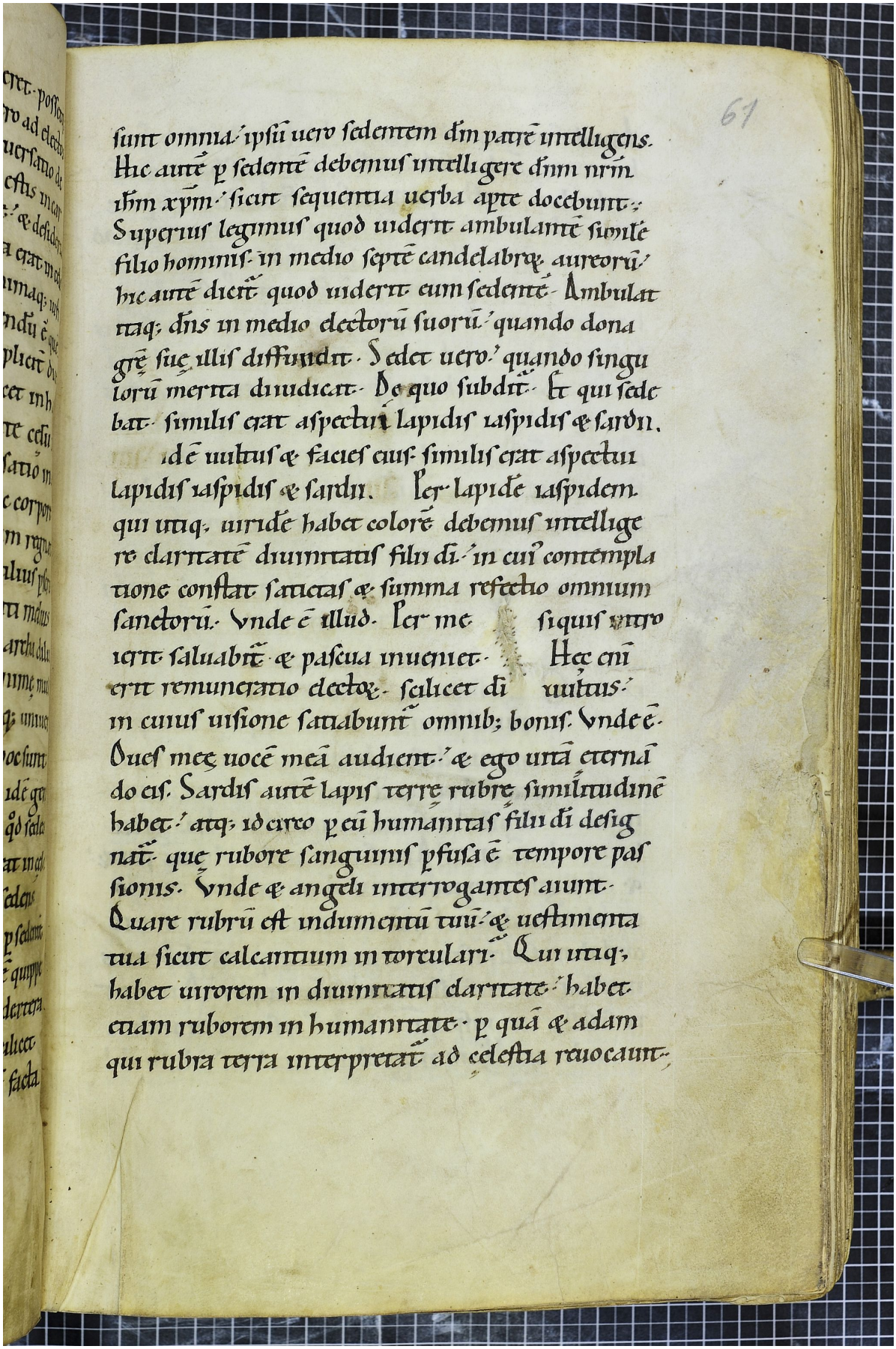

61

sunt omnia: ipsũ uero sedentem dm patrẽ intelligens.
Hic autẽ p sedentẽ debemus intelligere dnm nrm
ihm xpm: sicut sequentia uerba apte docebunt.
Superius legimus quod uiderit ambulantẽ similẽ
filio hominis in medio septẽ candelabrq; aureorũ:
hic autẽ dicit quod uiderit eum sedentẽ. Ambulat
taq; dns in medio electorũ suorũ: quando dona
grẽ suę illis diffundit. Sedet uero: quando singu
lorũ merita diiudicat. De quo subdit. Et qui sede
bat similis erat aspectui lapidis iaspidis & sardin.
id ẽ uultus & facies eius similis erat aspectui
lapidis iaspidis & sardin. Per lapidẽ iaspidem.
qui utq; uiridẽ habet colorẽ debemus intellige
re claritatẽ diuinitatis filii di: in cui contempla
tione constat satietas & summa refectio omnium
sanctorũ. Vnde ẽ illud. Per me siquis introi
erit saluabit & pascua inueniet. Hęc eni
erit remuneratio electorũ. scilicet di uultus:
in cuius uisione satiabunt omnib; bonis. Vnde ẽ.
Oues meę uocẽ meã audient: & ego uitã eternã
do eis. Sardis autẽ lapis terrę rubrę similitudinẽ
habet: atq; id arco p eũ humanitas filii di desig
natur. quę rubore sanguinis pfusa ẽ tempore pas
sionis. Vnde & angeli interrogantes aiunt.
Quare rubrũ est indumentũ tuũ: & uestimenta
tua sicut calcantium in torculari. Qui utq;
habet uirorem in diuinitatis claritate: habet
etiam ruborem in humanitate. p quã & adam
qui rubra terra interpretat ad celestia reuocaut.